

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

dependet: nam Castitas, à libero nostro arbitrio dependet; & in libertate nostra elpositum, eius statum amplecti, aut non accipere: sed illud est verum: quod non à solo arbitrio nostro, sed præcipue à vocatione & inspiratione spiritus sancti, dependeat: qui est paranymphus, & mediator animarum, quæ accedunt, turæ sunt Christum in sponsum. Nam quæadmodum ad viros spectat, vxores eligere, quas in sponsis accipiant: ipsi tamen etiam consentientibus, ac desponsationem acceptantibus: ita Dei proprium est, virginitatem, & perpetuam castitatem inspirare; & animas eligere, quæ illam seruent, ut ipsius sint sponsæ: ipsi tamen tali inspirationi consentientibus: nã absque libero illarum consensu, non perficiuntur hæ nuptiæ; nec vlla infertur vis, nec obligatio imponitur eum statum eligendi. Ac propterea addidit ipse Saluator: *qui potest capere, capiat*: quasi dixerit: vnusquisque potest libere hunc statum capere, aut non capere. Qui autem Dei inspirationem & motionem in se sentit; & suauem impullum, & facultates ad illum amplectendum: merito illum acceptabit.

Ad cuius maiorem explicationem est aduertendum: duplicem esse modum vocationis ad statum perpetuæ continentie. *Primus* est generalis, quo Dominus noster tanquam ad rem maioris perfectionis exhortatur; & auxilia sufficientia ad eam custodiendam offert: cum in modum, quo sanctus Apostolus dixit *de Virginitate, siue de Castitate præceptum Domini non habeo: consilium autem do*, qui modus vocationis omnibus Christianis est communis; & omnes possunt eam acceptare. & Apostolicum sequi consilium: de quo S. Ambrosius Virgines alloquens dixit: *quis poterit melius vobis dare consilium, quam ipsum vas electionis? & quem sponsum excellentiorem eligere poteritis? quibus licet sponsum eligere: non licet Deum præferre*: Præter hanc vocationem est alia magis particularis, inclinans, & interius impellens voluntatem cum magna suauitate & efficacia ad Castitatis statum matrimonio relicto eligendum: sed hæc non omnibus conceditur: sed ijs, quos Dominus noster suprema sua prouidentia ad id præelegit: ipsi enim competit, inclinationes & propensiones distribuere ad omnes Ecclesiæ status, ita ut non desint, qui illos eligant, & amplectantur. Et de hac vocatione loquutus est Apostolus, cum dixit: *e volo & opto, omnes vos esse continentibus sicut me ipsum: sed vnusquisque proprium donum habet ex Deo alius quidem sic, alius vero sic*: hoc est vnus speciali vocatione amplectitur statum continentie, & alius matrimonij: & hanc vocationem ipse appellat proprium donum ex Deo.

S. I.

ERIT AVTEM opere precium, admirandos modos & vias explicare, quibus Deus D. N. specialem huiusmodi vocationem dirigit: vehementer

L 3

tribuens

Castitas à libero hominis arbitrio dependet.

Nulla est obligatio ad castitatis statum eligendum.

Communis modus vocationis.
1. Cor. 7. 25.
In Exhort. ad Virginit. Lib. 3. de Virginit.

Particularis modus vocationis.

1. Cor. 7. 7

tribuens impulsus ac desideria huius status; illustrans diuina sua face in lectum ad virginitatis & Castitatis excellentiæ agnoscendas; & ad magnum eius affectum concipiendum; onera verò, & molestias matrimonij horrorem ex eo sentiendum.

1.
Aliquos Deus vocat per seipsum.

2.
Aliquos per conciones.

3.
Alios per preces Angelorum.

4.
d Psal. 44.
15.
Aliquos vocat per media humana.

ALIQUANDO id facit Dominus noster per se ipsum solam absque medio: sicut beatissimæ Virgini inspirauit votum virginitatis; nec cessat quotidie idem facere cum ijs, qui se dedunt orationi, & lectioni piorum fratrum, & alijs pijs exercitijs: in quibus huiusmodi inspirationes sunt frequentiores. Aliquando adhibet medium concionum, exhortationum, & sermonum per concionatores & Magistros spirituales, qui Castitatem persudant, sicut retulimus supra, aliquos Apostolos, ac Doctores eam aliquibus sanctis persuasisse. Aliquando etiam prodigiosis aliquibus vitur medijs instantiam, & preces Angelorum Custodum, qui multò libentius statum hunc inspirant, ob maiorem similitudinem, quam habet cum suo. In qua admirabilem se præbuit Prouidentia diuina erga Sanctam Cæciliam, cuius que sponsum Valerianum, & affinem Tiburtium. Eius enim Virginis rationes aded fuerunt ex Dei virtute efficaces; vt suum sponsum diuitem amabilem, & iuuenem ita vincerent ac subicerent: vt ferocia eius sensualitate impetus reprimeretur; amplecteretur verò ipsam castitatem: descendens de caelo Angelo cum duobus fectis ex lilijs & stribus paradisi confectis quorum odore valde ambo recreabantur & ad suam Castitatem seruandam excitabantur. Et iucundissimus ac prodigiosus eorum odor permouit Tiburtium ad eos ipsos imitandos. Suauissima quoque virtutis huius fragrantia, quæ præluet in ijs personis, quæ illam excellenter colunt: multos adtrahit; vt eam amplectantur. Propterea enim David dixit: *adducentur virgines* lequentes ipsam Reginam. Interdum etiam eandem vocationem proponit per media magis humana, vt scilicet eligat aliquis statum continentie potius ex necessitate; quam voluntate; sed ipsam necessitatem conuertit in materiam virtutis, quod faciunt multæ Virgines nobiles, quæ commoditatem habent, nuberent; sed quia eam non habent, statuunt viuere in perpetua Castitate. Sed solet Dominus noster hanc earum intentionem tanta gratiæ suæ abundantia extollere, vt quod alias quodammodo coactum erat: conuertat in iucundum & gratum: ita vt dolerent, si eum non legissent. Et id totum signum est & indicium Dei vocationis, qui prouidentia sua impossibilitatem, & difficultatem contrahendi matrimonij edidit, vt Virgines eas seruet. Et ob eandem rationem, qui ratione suæ constitutionis corporalis, aut cõtinui alicuius morbi apti nõ sunt ad matrimonium: possunt hoc ipsum tanquam indicium accipere voluntatis Dei, & suæ ad perpetuam castitatem vocationis, vt talem statum eligant, adeoq; libenter acce-

ter acce-

ter acceptent; atq; si liberum ipsis fuisset, illum amplecti aut rejicere. Nam, si huiusmodi homines possint vel ipso desiderio lethaliter peccare, licet ad ipsam opus peruenire non possint, quemadmodum dixit Ecclesiasticus *concupiscenti. Sadonis de uirginant ueneculam*: ita è contra idem plurimum promereri possunt, efficaci continendi voluntate renunciano ipsi operietiam ad illud perpetrandum apri fuissent. Et in hoc ait S. Hieronymus eduxisse Danielem cū tribus suis socijs, quos Scriptura Sacra videtur f. *Eunuchos* appellare, eo quod Castitatem naturalem in virtutem gloriosissimam conuerterint. Quamuis alij Doctores valde graues asserant: hoc nomine illos appellari, non ob naturalem defectum, quem habuerunt, sed ob puritatem castitatis animæ eorum quasi innatæ.

Quare diuina vocatio & electio pro indicio suo præferre solet fundamentū bonæ naturalis Constitutionis, quietè ac suauiter ad continentiam propendentis absq; vehementia passionū. Vult enim Deus D. N. naturæ fundamenta iacere, apta & conformia ædificio, quod sua gratia erigere molitur. Et quæ admodum vehementer propensis; & passionum, quibus quodammodo vrutur, vehementia impugnat, suadere solemus, vt matrimoniū inear: eò quod magnū videatur indicium, Deum illos velle statum illū assumere: ita meritò consiliac suaderi potest perpetua castitas ijs, qui proportionatam inclinationē & complexionē ad eam seruandam habent: illud enim signū est diuinæ ad eam amplectendæ vocationis. Quamuis hoc signū solum, non sit vere sufficiens, sicut neq; eius defectus est certū indicium, quod vocatio diuina desit. Multi enim reuera vocati à Deo ad egregiū hoc ceptū. graues patiuntur pugnas: supplēte scilicet gratia Vocationis quod natura nō cōcessit. Quare potius conijcendi sunt oculi in vehementiam inspirationū, & impulsum interiorū; & in affectū ipsius voluntatis ad eam amplectendā. siue ad id impellatur à cælestibus illustrationibus; siue à rationibus, quæ per ratiocinationem ostendunt, huius status conuenientiam, contrarij verò adferunt horrorem quendam. Obseruandæ tamen sunt regulæ & monita, quæ ad eligendum statum posita fuerunt in primo tractatu secundi Tomi.

§. II.

NE tamen quis deterreatur ab Electione celsissimi huius status timore suæ imbecillitatis, aut si iam illum accepit, animo deficiat, quasi non possit seruare quod obtulit aut promissit: est diligenter aduertendum gratiam diuinæ vocationis ad statum Castitatis, adferre secum auxilia sufficientia, vt per totam vitam castè viuere possimus, nisi nobis ipsis defimus. Deus enim nunquam vocat, nisi ad id quod est possibile, neque consolat, nisi quod sit factibile. Et quamuis dicat neminem posse esse castum, *ansi cui id sit è cælo datum*: simul tamen cū inuolat

castita-

Per motum aliquos vocat ad castitatem. e Eccl. 20. 2 Lib. 1. cōtra Iouinia. Iosephus lib. 10 Antig. f. Daniel. 7. S. Doroz. in synopsi S. Epith. in vita Danielis. Lyræ. vide Petrus in Daniel. 1.

Gratia vocationis ad hunc statum adfert sufficientia auxilia.